

DE TERUGTOCHT DER RUSSEN.

Ondanks de pogingen der steeds meer en meer opdringende Duitsche legers om de Russen tot een beslissend gevecht te dwingen en op deze wijze hun terugtocht in een débacle te doen verkeeren, geschiedt het terugtrekken der laatstgenoemden, zooals op onze linkerfoto duidelijk te zien is, op volkomen stipte en ordelijke wijze, terwijl hetgeen door de Russen niet kan worden meegevoerd, eenvoudig wordt verwoest, zooals onze rechterfoto doet zien, die de vernielde kanonnen in beeld brengt, zooals de Duitschers deze vonden in de vesting Brest-Litowsk.

gewelf voor met de zilveren maan en de haar begeleidende planeten.

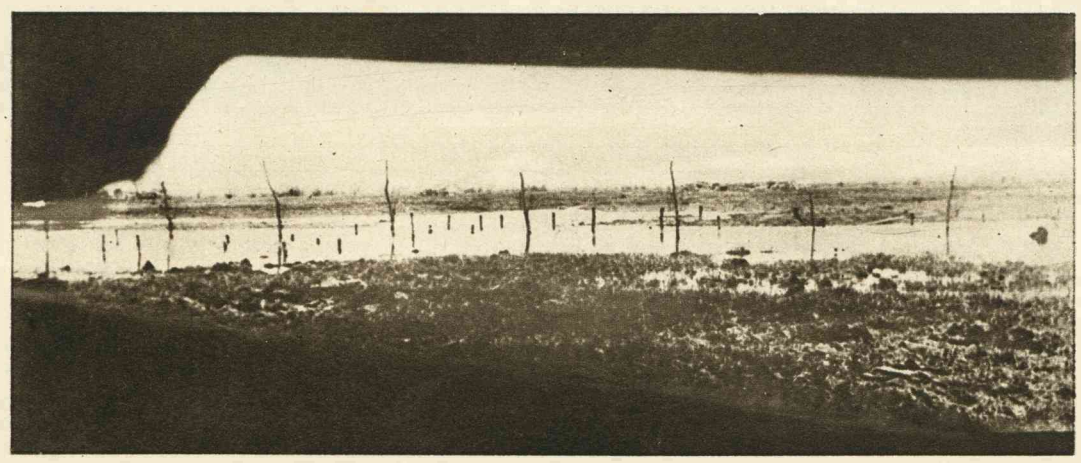
De zieke vrouw zat, zorgvuldig ondersteund, op in bed. De witte lakens en kussens deden het zwarte haar en de blauwe kringen om de uitdrukkingvolle oogen nog dieper uitkomen.

Durrain bracht mij aan haar bed en vertelde haar met groote teederheid van den grooten naam, dien ik gemaakt had als beeldhouwer en den roem, dien ik door het uitbeelden van haar schoonheid zou inoogsten. Hiervoor was slechts een vluchtig onderzoek noodig, en hoewel ik het deed zoo onmerkbaar mogelijk, begreep ik dat de jonge man hierdoor pijnlijk werd aangedaan. Desniettemin schertste en lachte hij en fantaseerde reeds den dag, waarop het groote beeldhouwwerk gereed zou zijn.

Toen ik afscheid wilde nemen (ik had mijn best gedaan mij zooveel mogelijk te verplaatsen in de rol, die hij mij opgedrongen had) zei hij: „Ik zal u even naar het station brengen. Amaryllis wil wel even alleen blijven."

Beneden in een leege kamer gaf hij me van een en ander een verklaring. Allereerst van de beschilderde muren.

„Het is altijd onze droom geweest verre reizen te maken," zei hij, „en de schoonheden van onzen Schepper te bewonderen. Ik geloof dat als ik succes had gehad, ik genoeg zou hebben oververdiend om aan dien wensch gevolg te geven. Doch haar ziekte kwam en ik heb weinig schilderstukken verkocht. De eene dokter zei, 't waren de Alpen die zij noodig had en daarom bracht ik de Alpen hier. Een ander sprak van de warmte der tropen en ik deed wat in mijn vermogen was om hieraan te voldoen. Een derde sprak van de zeelucht en...." hij zuchtte. „Zij zelf, toen ze eenmaal haar bed moest houden, verlangde alleen maar naar het blauw van den hemel....

EEN HOOGST MERKWAARDIGE OORLOGSFOTO.

Ongetwijfeld is er in de geïllustreerde pers nog nimmer een zóo merkwaardige oorlogsfoto gepubliceerd, als wij hierboven afdrukken. De foto is, zooals duidelijk te zien is, door het schild van een mitrailleur genomen en brengt de Duitsche stellingen aan de Yser in beeld.

DE HULDIGING VAN KEIZER FRANZ JOSEPH.

Voor eenigen tijd is de grijze keizer van de Donau-monarchie, Franz Jozeph, door zijn onderdanen op enthousiaste en schitterende wijze te Triëst gehuldigd. Wij geven hierboven een foto van de schoolkinderen, die opgesteld op de Piazza grande te Triëst, den keizer een warme ovatie brachten.

En zeg mij nu de waarheid."

Hij keek mij vastbesloten aan.

Ik antwoordde hem: „De waarheid kan niet verborgen blijven. Zij lijdt aan longtuberculose en haar ziekte is reeds in een vergevorderd stadium."

„Ja, ja!" mompelde hij, alsof hij zelf reeds lang tot die overtuiging gekomen was.

„Ik wil u ook zeggen, dat ze nog zes maanden te leven heeft, misschien nog iets langer."

Hij nam het dapper op en vroeg slechts wat hij doen kon om haar leven te rekken, en ik zei meer uit sympathie dan om een andere reden „Ja, 't eenige wat je hierin helpen kan, is je eigen vruchtbare verbeeldingskracht."

Zijn gelaat klaarde op.

„Dat dacht ik ook," zei hij. „Verbeeldingskracht heeft reeds zooveel gedaan. Zij heeft gebaad in de zee op haar kamer, zich gekoesterd in de keerkringszon en 's nachts hoorde zij den wind langs het hemelgewelf suizen. Verbeelding is een voornaam ding voor een zieke!"

„Ja," merkte ik op.

„Ik ben dokter, maar een dokter kan niet altijd den zieke genezen, hij kan meehelpen en den patiënt leeren zichzelf te genezen.

Ik bedenk daar juist, als je Professor Crome eens kon laten komen; hij is een specialist en zal je allicht meer hoop geven dan ik.

Gedurende de laatste jaren heeft hij zeldzame triumfen behaald."

„Wat is zijn honorarium?" vroeg Durrain.

Ik zei hem dat een consult wel vijftig gulden zou kosten.

Zijn gezicht betrok.

Ik begreep er de reden van, maar kon ze niet wegnemen, daar professor Crome zich voor zijn raadgevingen enorm veel liet betalen. Plotseling helderde zijn gelaat op.

DUITSCHLANDS RESERVE. *(Ver. Fotobur.)*

De leger-reserve van Duitschland, die voor 't grootste gedeelte bestaat uit ongeoefende landstormers, wordt, alvorens naar 't front te vertrekken in de depots geoefend. Op onze foto ziet men de recruten 'n aanval doen.

VAN 'T WESTELIJK FRONT.

Een patrouille Duitsche infanteristen verdedigt een in brand geschoten hoeve in Noord-Frankrijk. *(V.F.B.)*

HET TURKSCHE OORLOGSGEBIED.

Een der lastigste kwesties voor de intendance in het Turksche oorlogsbied is zeker wel het verstrekken van goed drinkwater aan de soldaten. Daarom worden op bepaalde afstanden door den Duitsch-Turkschen gezondheidsdienst waterputten gegraven, vanwaar het water in vaten en drinkwagens naar de troepen wordt gebracht. *(V.F.B.)*